

Ålands lagtings beslut om antagande av Vägtrafiklag för Åland

I enlighet med lagtingets beslut föreskrivs:

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller trafik på väg om inte något annat sägs i denna lag.

2 §

Definitioner

De beteckningar som används i denna lag har den betydelse som anges nedan.

1) *Rondell* En med vägmärke angiven cirkulationsplats bestående av två eller flera korsningar

2) *Cykelbana* En väg eller en del av en väg som är avsedd för cykeltrafik och som är utmärkt med vägmärke

3) *Fordon* En anordning som är avsedd för färd på marken och som inte löper på skenor. En närmare klassificering av fordon finns i fordonslagen (FFS 82/2021) som gjorts tillämplig på Åland genom landskapslagen (2021:157) om tillämpning av fordonslagen

4) *Gående* Den som rör sig till fots eller åker skidor, rullskidor, skridskor, rullskridskor eller liknande, den som använder en sparkstötting, en rullbräda, ett lekfordon, en barnvagn, en rullstol, ett förflyttningshjälpmedel som stöder eller ersätter förflyttning till fots eller motsvarande eller den som leder en cykel, moped eller motorcykel

5) *Gångata* En väg avsedd för gång- och cykeltrafik som är utmärkt med ett vägmärke för gångata

6) *Gångbana* En väg eller en avskild del av en väg avsedd för gående

7) *Gångfart* En hastighet av högst 7 kilometer i timmen

8) *Gårdsgata* En väg som är avsedd gemensamt för gång- och fordonstrafik och som är utmärkt med ett vägmärke för gårdsgata

9) *Korsning* En plats där vägar i samma plan korsar varandra, löper samman eller delar sig, inbegripet öppna områden som bildas av vägarna på en sådan plats

10) *Körbana* En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon och som omfattar ett eller flera körfält, dock inte cykelbana eller vägren

11) *Körfält* Ett längsgående fält av en körbana som anges med vägmärkning eller, om någon vägmärkning inte finns, är tillräckligt brett för trafik i en fil med fyrhjuliga fordon

12) *Parkering* En uppställning av ett fordon med eller utan förare av någon annan anledning än som

a) föranleds av trafikförhållandena

b) sker för att undvika fara eller

c) sker för kortvarig uppställning för på- eller avstigning eller på- eller avlastning av gods

13) *Specialtransport* En transport som utförs med sådana mått eller massor som avviker från bestämmelserna om vad som allmänt är tillåtet på väg, när avvikelser beror på en odelbar last, lastens art eller den konstruktion som fordonets användning förutsätter

14) *Trafikanordning* En trafiksignal, ett vägmärke eller en vägmarkering

15) *Trafikant* Den som befinner sig på en väg eller i ett fordon på en väg eller som framför ett fordon som befinner sig på en väg

16) *Tätort* Ett tätbebyggt område vars in- och utfarter utmärkts med vägmärken för tätort

17) *Väg* Allmän och enskild väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik och som inte stängts av för allmän trafik

18) *Vägren* En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte körbana eller cykelbana. En vägren är avskild från körbanan med en kantlinje

19) *Övergångsställe* En del av en väg som är avsedd att användas av gående för att korsa en körbana eller cykelbana och som anges med vägmärke eller vägmarkering.

2 kap. Principer för vägtrafik

3 §

Allmänna skyldigheter

För att undvika fara eller skada ska trafikanten följa trafikreglerna och iaktta den omsorg och varsamhet som krävs med hänsyn till omständigheterna. Trafikanten ska visa hänsyn mot andra trafikanter och de som bor eller uppehåller sig vid vägen.

Trafikanten ska uppträda så att annan trafik inte i onödan hindras eller störs.

4 §

Skyldighet för trafikanter att vara förutseende

En trafikant ska för undvikande av fara och skada förutse andra trafikanters agerande och anpassa det egna handlandet efter det för att underlätta en smidig och trygg trafik.

5 §

Tryggt framförande av fordon

Ett fordons hastighet och avstånd till andra trafikanter ska anpassas till vad trafiksäkerheten kräver med hänsyn till vägens skick, vädret, väglaget, sikten, fordonets skick och belastning och lastens art samt förhållandena i övrigt. Hastigheten får aldrig vara högre än att kontrollen över fordonet alltid kan behållas.

Ett fordon måste kunna stannas på den del av vägen som går att överblicka och i alla förutsägbara situationer.

6 §

Fordons användning

Föraren av ett motordrivet fordon ska behandla fordonet så att det inte bullrar onödigt mycket och se till att det inte släpper ut avgaser i sådan mängd att det orsakar olägenheter.

Ett fordon ska lastas så att lasten inte kan utgöra fara för personer, orsaka skador på egendom, släpa i marken, falla ned på vägen, orsaka störande dammbildning eller annan jämförbar olägenhet eller framkalla onödigt buller.

7 §

Biståndsskyldighet

En trafikant ska stanna på en trafikolycksplats och efter sin förmåga hjälpa skadade och i övrigt medverka i de åtgärder som kan behövas med anledning av olyckan.

8 §

Allmänna skyldigheter för trafik utanför väg

När ett motordrivet fordon framförs utanför väg ska föraren iaktta den omsorg och varsamhet som påkallas av omständigheterna.

3 kap. Trafikregler

Allmänna regler

9 §

Anvisningar för trafiken

En trafikant ska följa de anvisningar för trafiken som meddelas genom vägmärken, vägmarkeringar och trafiksignaler. Om en anvisning innebär en avvikelser från en trafikregel, ska anvisningen följas.

En anvisning genom fast sken i en trafiksignal gäller framför en anvisning om stopplikt eller väjningsplikt som meddelas genom ett vägmärke.

10 §

Anvisningar av trafikövervakare

En trafikant ska följa tecken, befallningar eller förbud som ges av en trafikövervakare och tecken som ges av andra som reglerar trafiken. En anvisning som ges av en trafikövervakare gäller framför trafikregler och anvisningar som anges med vägmärke, vägmarkering eller trafiksignal.

11 §

Allmänna hastighetsbegränsningar

I en tätort får ett fordon inte föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen. Om det är motiverat av trafiksäkerhetsskäl eller av hänsyn till framkomligheten eller miljön får väghållaren besluta att den högsta tillåtna hastigheten inom en tätort eller del av ett sådant område ska vara lägre än 50 kilometer i timmen.

Utanför tätort får ett fordon inte föras med högre hastighet än 70 kilometer i timmen, om inte någon annan hastighetsbegränsning är angiven med vägmärke.

12 §

Fri väg för utryckningsfordon och procession

En trafikant ska lämna fri väg för utryckningsfordon som avger föreskrivna ljud- eller ljussignaler. Den som ska lämna fri väg ska köra åt sidan eller stanna om det behövs för att underlätta framkomligheten för utryckningsfordonen.

En trafikant får inte bryta eller på annat sätt hindra ett begravningsfölje, en grupp av barn som står under ledares uppsikt eller någon annan procession. Detta gäller inte förare av utryckningsfordon som avger föreskrivna ljud- och ljussignaler.

13 §

Hinder på väg

Sådant som kan medföra fara eller olägenhet för trafiken får inte lämnas, kastas ut eller placeras på en väg.

Den som orsakat att något som kan medföra fara eller olägenhet för trafiken finns på vägen ska omedelbart avlägsna detta. Om det inte går ska hindret märkas ut så att andra trafikanter varnas tills den som orsakat hindret låtit undanröja det.

Den som på en väg upptäcker ett hinder som kan medföra fara eller olägenhet för trafiken ska avlägsna hindret, eller, om hindret inte går att avlägsna utan större besvär, märka ut hindret och snarast underrätta Landskapsalarmcentralen.

14 §

Viltolycka

Har ett motordrivet fordon varit inblandat i en sammanstötning med älg, vitsvanshjort, rådjur, lo, utter, vildsvin, örn, berguv, varg, björn eller något annat stort djur är fordonets förare skyldig att snarast möjligt märka ut olycksplatsen och underrätta Landskapsalarmcentralen.

Gångtrafik

15 §

Gående på väg

Gående ska använda gångbanan eller vägrenen. De får inte i onödan hindra eller störa den övriga trafiken.

Om det inte finns någon gångbana eller vägren eller om gångbanan eller vägrenen inte är framkomlig utan olägenhet, ska gående använda cykelbanans eller körbanans kant.

Gående som använder vägrenen eller körbanan ska om möjligt gå längst till vänster i färdriktningen. Den som åker rullskidor, rullskridskor eller liknande och som färdas med högre hastighet än gångfart kan dock färdas längst till höger om det är lämpligare.

Den som går på en gemensam gång- och cykelbana ska om möjligt gå längst till vänster i färdriktningen.

Gående som rör sig i mörker ska använda reflex.

16 §

Gående på gårdsgata och gågata

På en gårdsgata och gågata får de gående använda samtliga delar av gatan oberoende av bestämmelserna i 15 §. De får dock inte i onödan hindra fordonstrafiken.

17 §

Grupp av gående och procession

De som går i grupp under uppsikt av en ledare eller i en procession får använda högra vägrenen eller körbanans högra sida. Består gruppen av barn som går högst två i bredd ska om möjligt gångbana, vägren eller cykelbana användas.

När en grupp som består av fler än 10 personer använder vägrenen, körbanan eller cykelbanan under annan tid än då det är dagsljus med klar sikt ska den som går längst fram hålla en lykta ut mot vägens mitt som visar vitt eller gult ljus framåt. Den som går längst bak i gruppen bör hålla en lykta ut mot vägens mitt som visar rött ljus bakåt.

18 §

Korsande av körbana

Gående ska korsa körbanan på ett övergångsställe eller via en under- eller överfart. Om det inte finns något övergångsställe eller någon under- eller överfart i närheten ska gående korsa körbanan tvärs över denna invid en kors-

ning, om en sådan finns i närheten. Körbanan ska korsas utan onödigt dröjsmål och den får korsas först då det kan ske utan fara eller olägenhet för trafiken.

Gående som ska gå ut på ett övergångsställe ska ta hänsyn till avståndet och hastigheten hos de fordon som närmar sig övergångsstället.

Framförande av fordon

19 §

Allmänna krav på förare

Fordon får inte föras av den som på grund av sjukdom, skada, trötthet eller berusning eller av någon annan orsak saknar nödvändiga förutsättningar att framföra fordonet på ett betryggande sätt.

20 §

Användning av vägens olika delar

Fordon ska framföras på körbanan.

Om det finns en cykelbana ska en cykel framföras på cykelbanan. Om cykelbana saknas ska en cykel framföras på den högra vägrenen, om det vid vägens högra sida finns en vägren där körning är möjlig utan olägenhet. Även om cykelbana och vägren finns, får en cykel dock, om särskild försiktighet iakttas, föras på körbanans högra kant om den cyklande färdas med hög hastighet och i övrigt när det är lämpligare med hänsyn till färdmålets läge.

Vägrenen ska om möjligt användas vid färd med moped och andra fordon som inte får föras med högre hastighet än 45 kilometer i timmen. För att underlätta framkomligheten för annan trafik får vägrenen även användas tillfälligt vid färd med andra fordon under förutsättning att körbanan inte avgränsats med en heldragen kantlinje.

Ett fordon får tillfälligt föras även på en annan än för fordonet avsedd del av vägen, om särskilda omständigheter kräver det och det inte medför fara eller avsevärd olägenhet. Ett fordon som korsar körbanan på ett övergångsställe får inte medföra fara eller olägenhet för de gående.

Barn under 12 år får cykla på gångbanan, om detta inte medför avsevärd olägenhet för gångtrafiken.

21 §

Avstånd mellan fordon

Avståndet till ett framförvarande fordon ska anpassas så att det inte finns risk för påkörning om det saktar in eller stannar. Avståndet ska också anpassas så att andra trafikanters omkörning underlättas.

Ett fordon får inte köras med omotiverat låg hastighet eller i onödan plötsligt bromsas.

22 §

Fordons plats på körbanan

Vid färd på väg ska ett fordon föras i det körfält som är längst till höger i färdriktningen och som är avsett för fordonet.

Om det finns minst två körfält i färdriktningen ska ett fordon föras i körfältet längst till höger, eller i något annat körfält om detta inte medför fara eller olägenhet. Körfältet får inte bytas i onödan. På en sådan väg får fordon inte föras i ett körfält som är avsett för mötande trafik.

En refug eller annan motsvarande anordning på en dubbelriktad körbana ska passeras till höger.

23 §

Svängande och trafik i vägkorsning

Ett svängande fordon får inte orsaka fara eller onödigt hinder för dem som färdas i samma riktning. Den som avser att svänga ska välja körfält eller plats på körbanan i god tid.

Den som närmar sig en korsning ska iaktta särskild försiktighet.

Den som närmar sig eller kör in i en korsning ska anpassa körsättet så att trafiken på den korsande vägen inte orsakas olägenhet, om fordonet tvingas stanna i korsningen.

Vid högersväng ska ett fordon placeras i ett körfält till höger eller längs körbanans högra kant och svängen göras så snäv som möjligt. Vid vänstersväng ska fordonet placeras så nära som möjligt till höger om körbanans mittlinje, på en enkelriktad körbana dock vid körbanans vänstra kant, och föras så att det lämnar korsningen strax till höger om den korsande körbanans mitt eller, då fordonet kör in på en enkelriktad körbana, nära körbanans vänstra kant. Om särskild försiktighet iakttas får avvikelser dock ske om utrymmet i korsningen annars inte är tillräckligt för fordonet.

Vid färd rakt fram ska fordonet placeras i det körfält som är lämpligast med hänsyn till övrig trafik och den fortsatta färden.

Om den korsande körbanan har två eller flera körfält i färdriktningen, får fordonet lämna korsningen i det körfält som är bäst lämpat för detta med hänsyn till den övriga trafiken.

24 §

Vänstersväng med cykel och moped

Oberoende av bestämmelserna i 23 § får cyklister samt utanför tätort även mopedister hålla till höger på vägen även när de avser att svänga till vänster. De ska fortsätta genom korsningen till dess motsatta sida och svänga till vänster först när det kan ske utan hinder för den övriga trafiken och utan risk för säkerheten. Cyklister och mopedister får dock efter vänstersväng gruppera direkt till höger när det kan ske utan risk för säkerheten.

25 §

Väjningsplikt

Ett fordon har väjningsplikt mot ett annat fordon som närmar sig från höger, om inte något annat föreskrivs i 2 – 5 mom.

Ett fordon som svänger har väjningsplikt mot

1) gående och cyklister som korsar den körbana, på vilken fordonet avser att köra in

2) trafikanter som använder körbanan eller vägrenen, när fordonet lämnar körbanan

3) mötande trafik, när fordonet svänger till vänster

4) gående och cyklister som korsar vägen, när fordonen lämnar en rondell.

Ett fordon har alltid väjningsplikt mot

1) andra trafikanter vid infart på en väg från en stig, en enskild väg eller motsvarande mindre väg

2) andra trafikanter vid infart på en väg från en fastighet, parkeringsplats, servicestation eller något annat motsvarande område i anslutning till vägen eller från en plats utanför vägen

3) andra trafikanter vid infart på en körbana efter att ha korsat en gång- eller cykelbana

4) andra trafikanter vid infart på en väg från en gågata eller gårdsgata

5) gående och cyklister som använder gång- eller cykelbanan, vid korsande av en gång- eller cykelbanan på annat ställe än på övergångsställe, cykelöverfart eller kombinerad cykelöverfart och övergångsställe

6) trafikanter på en gårdsgata eller gågata vid infart på gårds- eller gågatan eller vid korsande av den.

Ett fordon som körs in i en rondell har väjningsplikt mot varje fordon som befinner sig i rondellen.

Ett fordon som kommer in på en körbana från en cykelbana har väjningsplikt mot den övriga trafiken, om inte den andra trafikanten har väjningsplikt enligt 2 eller 3 mom.

Ett fordon som på en cykelbana passerar en buss vid en hållplats ska lämna fri passage åt på- eller avstigande passagerare.

26 §

Tydligt visa sin avsikt att lämna företräde

En förare som har väjningsplikt ska tydligt visa sin avsikt att lämna företräde genom att i god tid sänka hastigheten eller stanna.

27 §

Väjningsplikt mot buss som startar från en busshållplats

På en väg där den högsta tillåtna hastigheten är 50 kilometer i timmen eller lägre, ska en förare som närmar sig en buss, vars förare ger tecken för att starta från en busshållplats, sakta ner och vid behov stanna så att bussen kan lämna hållplatsen.

Bussföraren ska vara särskilt försiktig för att undvika fara.

28 §

Korsande av övergångsställe

En förare som närmar sig ett övergångsställe ska iaktta särskild försiktighet och anpassa sin hastighet så att fordonet kan stannas före övergångsstället. Gående som gått ut på eller just ska gå ut på övergångsstället ska lämnas företräde.

Om ett fordon har stannat framför ett övergångsställe får fordonet köras om först efter det att den omkörande har stannat och försäkrat sig om att inga gående finns på eller just ska gå ut på övergångsstället. Detta gäller inte om det finns en refug eller ett markerat fritt körfält mellan den omkörande och den omkörde.

Om sikten över övergångsstället är skymd på något annat sätt ska ett fordon sakta in och vid behov stanna före övergångsstället.

29 §

Betryggande avstånd och skyldighet att iaktta försiktighet

Ett fordon ska hålla ett betryggande avstånd till gående, cyklister och djur som medförs av trafikanter.

Den som med ett fordon närmar sig en skolskjuts eller en buss som har stannat, eller med ett fordon närmar sig barn, äldre eller någon annan som har uppenbara svårigheter att reda sig tryggt i trafiken ska iaktta särskild försiktighet.

30 §

Möte

Vid möte ska fordonen passera varandra till höger. Förarna ska lämna ett betryggande avstånd i sidled mellan fordonen. Fordon som från motsatta håll förs in i en korsning och som båda ska svänga till vänster i sin färdriktning får dock med iakttagande av särskild försiktighet passera varandra till vänster.

Om det finns något hinder för möte ska den förare som har hindret på sin sida sakta ned och om det är nödvändigt, stanna för att den mötande ska kunna passera.

31 §

Omkörning

Omkörning ska ske till vänster utom i de fall som anges i 2 mom. Vid omkörning får även den mötande trafikens sida användas om det bara finns ett körfält i färdriktningen.

Om det framförvarande fordonet svänger till vänster eller tydligt förbereder en sådan sväng, får omkörningen endast ske till höger. Omkörning får också ske till höger, om det finns minst två körfält i färdriktningen och fordonen förs i parallella körfält. Dessutom får en cyklist köra om ett annat fordon än en cykel till höger.

32 §

Omkörningsförbud

Ett fordon får inte köra om på den mötande trafikens sida vid ett övergångsställe eller en korsning eller omedelbart före dessa. Utanför tätort gäller omkörningsförbudet bara i korsningar som på förhand anges med vägmärke.

Omkörning så att den mötande trafikens sida används får inte heller ske

- 1) när sikten på grund av en backe eller kurva eller av annan orsak är otillräcklig för en trygg omkörning
- 2) om det körfält som ska användas vid omkörning inte på en tillräckligt lång sträcka är fritt och utan hinder för en trygg omkörning
- 3) om fordonet inte efter omkörningen kan återvända till sitt körfält utan risk för säkerheten eller utan väsentlig olägenhet för den övriga trafiken
- 4) om det framförvarande fordonet givit tecken som visar att föraren har för avsikt att köra om ett annat fordon eller av andra skäl föra sitt fordon åt vänster
- 5) om ett bakomvarande fordon har påbörjat en omkörning.

33 §

Den omkörandes och den omkördes ömsesidiga skyldigheter

Ett omkörande fordon ska hålla ett betryggande avstånd till den som körs om och se till att omkörningen inte äventyrar säkerheten.

När en förare uppmärksammar att någon avser att köra om till vänster på den mötande trafikens sida ska föraren hålla så långt till höger som möjligt med beaktande av den övriga trafiken och förhållandena i övrigt. Föraren får inte öka hastigheten eller på något annat sätt försvåra omkörningen.

Om ett fordon förs sakta eller upptar stort utrymme och körbanan är smal eller krokig eller den mötande trafiken är tät, ska föraren för att underlätta omkörning sakta ned ytterligare och om det behövs föra fordonet åt sidan så snart detta är möjligt. Fordonet får då tillfälligt använda vägrenen.

34 §

Backande och vändning av fordon

Ett fordon får endast backas eller vändas på en väg om det inte äventyrar säkerheten eller medför onödig olägenhet för den övriga trafiken.

I en tunnel får fordon inte backas eller vändas.

35 §

Ändring av ett fordon's placering i sidled

En förare får starta från vägkanten, byta körfält eller på annat sätt ändra fordonets placering i sidled endast om det kan ske utan fara eller onödigt hinder för den övriga trafiken.

En förare som uppmärksammar att en annan förare avser att köra in i förarens eget körfält ska anpassa hastigheten så att inkörningen underlättas.

När två körfält löper samman till ett ska förarna under ömsesidigt hänsynstagande anpassa sig till de nya förhållandena.

36 §

Stannande och parkering på väg

Ett fordon får stannas eller parkeras endast på vägens högra sida i färdriktningen. På en enkelriktad väg är det tillåtet att stanna och parkera även på den vänstra sidan av vägen.

Ett fordon ska stannas eller parkeras i vägens riktning och så nära väggkanten som möjligt.

Ett fordon som används vid postutdelning och som försetts med en orangegul blinkande varningslampa på taket får, trots bestämmelsen i 1 mom., stannas på vägens vänstra sida om särskild försiktighet iakttas.

37 §

Förbud mot stannande och parkering

Ett fordon får inte stannas eller parkeras så att det äventyrar säkerheten eller medför olägenhet för den övriga trafiken.

Ett fordon får inte stannas eller parkeras:

1) på ett övergångsställe, en gångbana, en cykelbana, en cykelöverfart eller en kombinerad cykelöverfart och övergångsställe eller inom ett avstånd av fem meter före ett övergångsställe, en cykelöverfart eller en kombinerad cykelöverfart och övergångsställe

2) i en korsning eller inom ett avstånd av fem meter från en korsande körbanas närmaste kant eller kantens tänkta förlängning på körbanan

3) på ett sådant sätt att ett vägmärke eller en trafiksignal skymms

4) i en underfart eller tunnel eller på en bro

5) på ett backkrön eller i en kurva där sikten är skymd eller nära sådana

6) där körbanan före en vägkorsning är delad i körfält med en spärrlinje eller grupperingsmärken, eller så nära en sådan spärrlinje eller sådant märke att trafik in i körfältet försvåras

7) invid en spärrlinje, om avståndet mellan fordonet och linjen skulle bli mindre än tre meter och det mellan fordonet och spärrlinjen inte löper en streckad linje

8) i ett spärrområde

9) i en rondell

10) på en busshållplats annat än för på- eller avstigning som kan ske utan hinder för busstrafiken. Om det saknas markering som anger var hållplatsen börjar och slutar, gäller förbudet inom tjugo meter före och fem meter efter vägmärket busshållplats.

Trots bestämmelsen i 2 mom. 1 punkten får en cykel stannas eller parkeras på en gång- och cykelbana om det kan ske utan att övriga trafikanters framkomlighet försvåras. Även ett annat fordon får, med iakttagande av särskild försiktighet, kortvarigt stannas på en gång- eller cykelbana för på- eller avstigning eller för på- eller avlastning, om det inte finns någon annan lämplig plats i närheten och stannandet motiveras av tvingande skäl. Fordonet får inte medföra oskälig olägenhet för användningen av gång- eller cykelbanan. Föraren ska hålla sig i närheten av sitt fordon och vid behov flytta fordonet.

38 §

Parkeringsförbud

Ett fordon får inte parkeras

1) framför infarten till en fastighet eller på något annat sätt så att fordonstrafik till eller från fastigheten väsentligen försvåras

2) bredvid ett annat fordon som har parkerat längs körbanans kant såvida det parkerade fordonet inte är en tvåhjulig cykel eller moped

3) så att det hindrar tillträde till ett annat fordon eller så att det andra fordonet inte kan föras från platsen

4) på en körbana utanför en tätort, om vägen med vägmärke angetts vara en huvudled

5) så att fordonet med något hjul står utanför en markerad parkeringsplats

- 6) någon annanstans på ett parkeringsområde än på en markerad parkeringsplats
- 7) på en avgiftsbelagd parkeringsplats utan att avgift betalas
- 8) på en räddningsväg som angetts med vägmärke.

39 §

Parkeringstillstånd för rörelsehindrade

Om en trafikant som innehar ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade eller ett motsvarande utländskt tillstånd färdas i ett fordon, får fordonet parkeras

- 1) på avgiftsbelagda parkeringsplatser utan att avgift betalas
- 2) på en väg där parkeringsförbud har angetts med vägmärke
- 3) på områden där parkeringstiden har begränsats, för längre tid än begränsningen.

Leder en parkering på en väg med parkeringsförbud till en uppenbar olägenhet ska fordonet på polisens uppmaning flyttas till den plats polisen anvisar.

Ett fordon med ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade får inte parkeras på en plats som med vägmärke har reserverats för parkering av endast vissa fordonsslag.

Vid parkering av ett fordon med ett parkeringstillstånd för rörelsehindrade behöver inte parkeringsskiva användas.

Parkeringstillståndet ska under parkeringstiden vara placerat innanför fordonets vindruta så att det är väl synligt och läsbart utifrån.

40 §

Särskilda villkor för parkering

Om särskilda villkor för parkering har utmärkts på en plats gäller följande:

1) Om parkeringstiden är begränsad ska en parkeringsskiva eller motsvarande användas. Tiden på parkeringsskivan ska ställas in på närmast följande hel- eller halvtimme räknat från parkeringstidens början, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller först. Parkeras fordonet innan en tidsbegränsning börjar ska klockslaget för tidsbegränsningens början ställas in om fordonet ska stå kvar efter denna tidpunkt. Parkeringsskivan placeras innanför vindrutan med tidsangivelsen väl synlig och läsbar utifrån. Endast en skiva åt gången får vara synlig i fordonet. Parkeringsskiva behöver inte användas om fordonet endast är parkerat under tid då tidsbegränsning inte råder. Parkeringstidens början får inte ändras under parkeringen.

2) Om parkeringen är avgiftsbelagd ska avgiften betalas på det sätt som anges på platsen och enligt angiven taxa.

41 §

Åtgärder vid stannande av fordon

När ett fordon har stannats eller parkerats, ska föraren se till att fordonet inte okontrollerat kan komma i rörelse.

Föraren av ett motordrivet fordon ska även vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att fordonet obehörigen brukas av någon annan.

Fordonets dörrar får inte öppnas och inte heller får på- eller avstigning eller på- eller avlastning ske så att fara eller olägenhet för den övriga trafiken eller för omgivningen uppstår.

42 §

Uppställning av fordon på väg

Fordon som inte faktiskt används i trafiken får inte lämnas, förvaras eller på annat sätt lagras på en väg.

I landskapslagen (xx:xx) om tillämpning av lagen om flyttning av fordon finns bestämmelser om flyttande av fordon.

43 §

Trafik på gågator och gårdsgator

På en gågata och på en gårdsgata har förare väjningsplikt mot gående. Fordon får inte föras med högre hastighet än gångfart.

Parkering på en gårdsgata är endast tillåten på markerade platser. Cyklister, mopedister och trafikanter som innehar parkeringstillstånd för rörelsehindrade får dock parkera också på andra ställen om detta inte medför avsevärd olägenhet för användningen av gatan.

Ett motordrivet fordon eller släpvagn får inte parkeras på en gågata.

På en gågata får motordrivna fordon inte föras annat än för att korsa den. Motordrivna fordon får dock föras på en gågata och stanna under den tid som behövs för

- 1) varuleveranser till eller från butiker eller motsvarande vid gågatan
- 2) transporter av gods eller boende till eller från en adress vid gågatan
- 3) transporter av gäster till eller från ett hotell eller liknande vid gågatan
- 4) sjuktransporter eller transporter av personer med nedsatt rörelseförmåga till eller från en adress vid gågatan.

Tiden för när varuleveranser är tillåtna på en gågata kan begränsas med vägmärke.

44 §

Trafik utanför väg

Motordrivna fordon, släpfordon, släpanordning eller efterfordon får inte i tätort, utan tillstånd av markägaren eller -innehavaren, framföras, stannas eller parkeras utanför väg på mark som inte är avsedd för trafik med sådana fordon annat än för nödvändig servicekörning, sjuktransport eller av annan liknande orsak.

45 §

Användning av ljud- och ljussignaler

När det behövs för att förebygga eller avvärja fara, ska ett fordon ge ljud- eller ljussignaler eller på något annat sätt väcka andra trafikanters uppmärksamhet. Signaler får inte ges längre än nödvändigt.

46 §

Användning av körriktningsvisare

Vid följande manövrar ska en förare använda körriktningsvisare för att visa sin avsikt att förflytta fordonet i sidled:

- 1) Start från väggkanten
- 2) Svängning i korsning eller vändning på väg
- 3) Byte av körfält
- 4) Lämnande av rondell
- 5) Annan väsentlig ändring av fordonets placering i sidled.

Om fordonet saknar körriktningsvisare ska föraren ge synligt och begripligt tecken på något annat sätt.

Tecknet ska ges i god tid innan manövern genomförs. Teckengivning med körriktningsvisare ska pågå under hela manövern och upphöra när manövern fullföljts.

Även den förare som har givit tecken är skyldig att försäkra sig om att manövern kan göras utan fara eller hinder för någon annan.

47 §

Belysning vid färd på väg

Vid färd med motordrivna fordon ska strålkastare eller varselljus vara tända. Vid färd med motordrivna fordon under mörker eller skymning eller när sikten på grund av väderleksförhållandena eller av annan orsak är nedsatt ska strålkastare och bakljus vara tända.

Andra fordon än de som anges i 1 mom. ska ha en lykta som visar vitt eller ljusgult ljus framåt och en lykta som visar rött ljus bakåt när fordonet färdas på väg under mörker eller skymning eller när sikten på grund av väderleksförhållandena eller av annan orsak är nedsatt. Ett släpfordon behöver dock inte ha framlyktor om sådana inte förutsätts i samband med att fordonet godkänns för trafik.

Helljus får inte användas

- 1) på sträcka där vägen är tillfredsställande belyst
- 2) på sådant avstånd från ett mötande fordon att dess förare kan bländas, eller
- 3) på ringa avstånd bakom annat fordon.

Dimljus får endast användas i dimma eller vid kraftig nederbörd. Dimbakljus får även användas när snö, damm eller slask väsentligt begränsar möjligheterna att urskilja fordonet bakifrån och på ett sådant sätt att förare av bakomvarande fordon inte bländas.

Under färd på väg får ett fordon bara visa vitt eller ljusgult ljus framåt och endast rött ljus bakåt. Vitt ljus bakåt får bara användas vid backning och vid arbete som kräver sådan belysning. Polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets fordon får dock utrustas med en anordning som visar ett rött blinkande ljus framåt samtidigt med ett blått blinkande larmljus för stoppande av ett framförvarande fordon.

48 §

Användning av parkeringsljus

När ett fordon har stannats eller parkerats på en väg under mörker eller skymning, eller när sikten på grund av väderleksförhållandena eller av någon annan orsak är nedsatt, ska fordonets parkerings- och baklyktor vara tända. Om fordonet har parkerats i körbanans riktning i tätort och inget annat fordon är kopplat till det får parkeringsljuset vara tänt endast på den sida av fordonet som är vänt mot trafiken, om inte hela fordonet parkerats på körbanan. Om fordonet inte har parkeringsljus ska det i stället ha en annan belysning som är föreskriven för fordonet tänd.

Parkeringsljus behöver inte användas om vägen är så väl belyst att fordonet ändå kan observeras tydligt på tillräckligt avstånd eller om fordonet parkerats utanför körbanan eller vägrenen. Inte heller behöver belysningen vara tänd på tvåhjuliga fordon som stannats eller parkerats längs vägens kant.

49 §

Trafik med lätta elfordon

Den som kör ett lätt elfordon eller en motoriserad cykel ska betraktas som cyklister och följa de trafikregler och trafikanordningar som gäller cyklister.

Ett självbalanserande lätt elfordon som hålls i balans även när fordonet står stilla eller saknar förare får i gångfart köras på en gångbana. Fordonets förare ska lämna gående fri väg.

50 §

Djur som medförs av trafikanter

Ett djur som medförs på vägen ska hållas kopplat eller i bindsle, eller under uppsikt så att de inte medför fara eller olägenhet för andra trafikanter. Djuret ska hållas så nära vägens kant som möjligt.

En ryttare, den som leder ett stort djur och föraren av ett fordon förspänt med dragdjur ska så långt det är möjligt följa de trafikregler som gäller trafik

med långsamtgående motordrivna fordon. Avvikelser från trafikreglerna får ske om särskilda omständigheter kräver det och det inte medför fara eller avsevärd olägenhet. Under mörker ska både häst och ryttare vara försedda med reflex.

Även andra djur än hästar som medförs på vägen under mörker ska vara försedda med reflex.

51 §

Förbud mot onödig och störande körning

Med ett motordrivet fordon får onödig och störande körning inte äga rum. Föraren ska anpassa färdväg, hastighet och färsätt så att andra inte störs i onödan.

52 §

Förbud mot onödig tomgångskörning

Förbränningsmotorn i ett fordon som står stilla av någon annan orsak än på grund av tvingande trafik hinder eller andra tvingande omständigheter får inte vara i gång längre än en minut. Omedelbart tomgångskörningsförbud gäller dock fordon som stannats vid en broöppning. Detta gäller inte fordon vars huvudsakliga användning, eller den tilläggsutrustning som den huvudsakliga användningen förutsätter, kräver att motorn hålls i gång.

53 §

Bogsering av fordon

När ett fordon bogserar ett annat fordon med hjälp av en lina ska avståndet mellan fordonen vara minst tre och högst sex meter. Ett fordon med bromsarna ur funktion får endast bogseras med hjälp av en stång eller bom. Ett fordon med styrningen ur funktion får endast bogseras upplyft med dragbom.

Flera fordon får inte bogseras samtidigt med samma dragfordon. Det fordon som bogseras får inte utan tvingande skäl vara tyngre än dragfordonet.

Det är förbjudet att bogsera med en cykel, moped eller motorcykel, om bogseringen stör körningen eller medför fara för andra trafikanter.

54 §

Högsta tillåtna hastighet vid bogsering

Den högsta tillåtna hastigheten vid bogsering av ett motordrivet fordon som rullar på sina egna hjul är 30 kilometer i timmen.

55 §

Varnande av andra trafikanter

Om ett fordon på grund av en olycka, ett motorfel eller något liknande har blivit stående på körbanan eller vägrenen utanför en tätort på en plats där fordonet på grund av otillräcklig sikt eller av någon annan orsak kan vara till fara för trafiken, ska fordonets förare sätta ut en varningstriangel om en triangel ingår i fordonets obligatoriska utrustning. Varningstriangeln ska placeras på ett sådant avstånd från det uppställda fordonet och på ett sådant sätt att andra trafikanter varnas i god tid. Föraren ska också i övrigt genom utmärkning eller dylikt vidta de åtgärder som behövs för att varna andra trafikanter. Triangeln ska tas bort när fordonet inte längre utgör någon fara för den övriga trafiken.

Varningsblinkrar får användas i fordon som på grund av en olycka, ett fel eller av någon annan tvingande omständighet tvingats stanna på en plats där det kan medföra fara för den övriga trafiken. Varningsblinkrar får också användas i ett fordon i rörelse för att varna andra trafikanter för en omedelbar fara.

4 kap. Reglering av trafiken

Personer som reglerar trafiken

56 §

Personer som reglerar trafiken

Polisen och räddningsmyndigheterna reglerar trafiken i syfte att säkerställa en trygg och smidig trafik samt upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Vägtrafiken på en frigående färja regleras av dess befälhavare och på en linstyrd färja av dess förare. En gränsbevakningsman reglerar trafiken i uppgifter som anges i gränsbevakningslagen (FFS 578/2005) och i Republikens presidents förordning (2017:58) om Gränsbevakningsväsendets uppgifter i landskapet Åland samt en tullman i uppgifter som anges i tullagen (FFS 304/2016).

Trafiken får också regleras av en person som

- 1) polisen förordnar att reglera trafiken på grund av köbildning, en olycka, ett evenemang för allmänheten eller någon annan motsvarande omständighet eller för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet
- 2) polisen förordnar att reglera trafiken i samband med trafikövervakning eller övervakning av kör- och vilotider för förare av motordrivna fordon
- 3) en räddningsmyndighet eller någon annan i räddningslagen avsedd räddningsledare förordnar att reglera trafiken i en uppgift som ålagts räddningsväsendet i räddningslagen eller någon annan lag
- 4) landskapsregeringen eller kommunen förordnar att reglera trafiken på en väg på grund av ett arbete, en undersökning eller en långvarig trafikstörning på vägen eller i dess närhet
- 5) landskapsregeringen bemyndigar eller polisen förordnar att reglera trafiken vid specialtransporter.

Landskapsregeringen kan genom landskapsförordning utfärda bestämmelser om ytterligare personer som kan reglera trafiken.

57 §

Bestämmelser för den som reglerar trafiken

Ett förordnande att reglera trafiken ges för ett enskilt uppdrag eller för viss tid. Den som reglerar trafiken ska ha fyllt 18 år. Personen ska ge sitt samtycke till uppdraget och få de anvisningar som uppdraget förutsätter.

Den som reglerar trafiken ska som stoppmärke använda en stoppspade med vägmärket förbud mot fordonstrafik. Polisen kan också använda en stoppspade med vägmärket stopp.

Den som reglerar trafiken ska använda klädsel som kan urskiljas tydligt och uppfyller kraven i standard SFS-EN 471 eller SFS-EN ISO 20471. Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om kraven på synbarhet i fråga om klädseln för vägtransportledare för specialtransporter.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den som förordnats att reglera trafiken när denne sköter uppdraget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (FFS 412/1974).

58 §

Tillstånd att arbeta som vägtransportledare för specialtransporter

Tillstånd att arbeta som vägtransportledare för specialtransporter beviljas av landskapsregeringen. Tillståndet ges för en period av fem år och ska medföras under uppdraget.

Ett tillstånd får ges till den som

- 1) med godkänt resultat har genomfört en utbildning för vägtransportledare för specialtransporter på Åland eller inom EU

- 2) innehar giltigt körkort med behörigheten B
- 3) inte under de fem senaste åren har gjort sig skyldig till rattfylleri, grovt rattfylleri, grovt äventyrande av trafiksäkerheten eller någon annan gärning som tyder på allvarlig likgiltighet för trafiksäkerheten, eller under det senaste året på grund av andra trafikbrott har meddelats en körförbudstid som överstigit tio dagar
- 4) inte utifrån uppgifter i något av polisens register i övrigt genom sin livsstil eller sina personliga egenskaper har visat sig vara uppenbart olämplig som vägtransportledare.

Landskapsregeringen och polisen har trots sekretessbestämmelserna rätt att få ut uppgifter ur körkortsregistret och polisens register för att kontrollera att de krav som ställs på den som söker tillstånd att arbeta som vägtransportledare för specialtransporter uppfylls.

Genom landskapsförordning kan närmare föreskrifter utfärdas om utbildning till vägtransportledare för specialtransporter och om förnyandet av rätten att arbeta som vägtransportledare.

59 §

Återkallelse av rätten att arbeta som vägtransportledare för specialtransporter

Landskapsregeringen ska återkalla ett tillstånd att arbeta som vägtransportledare för specialtransporter om den som innehar tillståndet inte längre uppfyller de förutsättningar för beviljande av tillstånd som anges i 58 § eller om personen begär att tillståndet ska återkallas.

Tillståndet kan återkallas för en viss tid eller tills vidare.

Trafikanordningar

60 §

Trafikanordningar

Trafiken kan regleras genom användning av trafiksignaler, vägmärken, och vägmarkeringar (*trafikanordningar*).

Landskapsregeringen kan i förordning inta närmare bestämmelser om användningen av trafikanordningar, trafikanordningarnas utformning, färgsättning och innebörd, trafikanordningarnas konstruktion och mått samt vilka tecken trafikövervakare ska använda vid regleringen av trafiken.

61 §

Uppsättande av trafikanordningar

Väghållaren fattar beslut om användning av trafikanordningar. Om någon annan än landskapsregeringen eller en kommun är väghållare ska väghållaren inhämta samtycke från den kommun som vägen är belägen i. Kommunen ska lämna samtycke, om inte vägande skäl talar emot det. Det fysiska uppsättandet och underhållet av trafikanordningar sköts av väghållaren.

För tillfällig reglering av trafiken på grund av en olycka eller liknande får trafikanordningar placeras ut av den som enligt 56 § har rätt att reglera trafiken. Väghållaren för en enskild väg får, utan samtycke, placera ut tillfälliga trafikanordningar som behövs på grund av vägens skick eller arbete som utförs på eller invid vägen.

Kommunen ska underrätta landskapsregeringen när kommunen fattar beslut om uppsättande av trafikanordningar eller lämnar samtycke om uppsättande till väghållare för enskild väg. Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om innehållet i uppgifterna och förmedlings sättet.

Polisen eller den som har rätt att sätta upp trafikanordningar får avlägsna en trafikanordning som satts upp i strid med denna lag.

62 §

Undantag som gäller uppsättande av vissa vägmärken

Landskapsregeringen fattar beslut om uppsättande och placerar ut vägmärken som anger väjningsplikt på alla vägar som ansluter till en allmän väg som inte är en kommunalväg och kommunen gör detsamma vid anslutningar mellan kommunalvägar och enskilda vägar.

Kommunen fattar beslut om uppsättande av vägmärken som anger tätort. Det fysiska uppsättandet och underhållet av vägmärket sköts av väghållaren, förutom på enskilda vägar där det sköts av kommunen.

Landskapsregeringen fattar beslut om uppsättande och placerar ut vägmärken som anger transportbegränsning för farligt gods.

63 §

Uppsättande av märken, skyltar och andra anordningar

Märken, skyltar och andra anordningar får inte sättas upp på en väg eller på en vägs sido-, skydds- eller frisiktsområde utan tillstånd.

Polisen eller väghållaren får omedelbart avlägsna en anordning som satts upp utan tillstånd.

5 kap.**Bestämmelser om fordons användning**

64 §

Tillämpning av vissa riksbestämmelser om fordons användning

Följande bestämmelser i rikets vägtrafiklag (FFS 729/2018) ska tillämpas på Åland med de ändringar eller tillägg som anges nedan. Ändringar i de paragrafer eller bilagor som anges nedan ska tillämpas på Åland från det att de träder i kraft i riket.

1) 88 § vilken innehåller definitioner av termer som förekommer i de paragrafer som anges nedan.

2) 99 § om fordonsspecifika hastighetsbegränsningar inklusive bilagorna 5.1 och 5.2. Punkt b) i bilaga 5.2 ska dock ha följande lydelse; person- eller paketbil och därtill kopplad släpvagn med en klassificeringsmassa på högst 3500 kilogram samt motorcykel och därtill kopplad släpvagn dock 90 kilometer. Den högsta tillåtna hastigheten för ett motordrivet fordon med ett tillkopplat efterfordon är 30 kilometer i timmen.

3) 100 § om medspårande axel.

4) 107 – 114 §§ om godstransporter. Hänvisningen i 114 § till lagen om transport av farliga ämnen (FFS 719/1994) ska avse landskapslagen (1976:34) om tillämpning i landskapet Åland av riksförfattningar om transport av farliga ämnen.

5) 115 - 131a §§ om fordons och fordonskombinationers största tillåtna massa och huvudmått vid användning av fordon som registrerats eller tagits i bruk i en EES-stat inklusive bilagorna 6.1 – 6.7, 7.1 – 7.4 och 9. De uppgifter som enligt 122 § finns i trafik- och transportregistret finns på Åland i fordonsregistret.

6) 132 och 140 §§ om vändningsförmåga hos fordon och fordonskombinationer.

7) 132 a § om fordonskombinationers stabilitet.

8) 133 – 139 §§ om fordons och fordonskombinationers största tillåtna massa och huvudmått vid användning av fordon som registrerats eller tagits i bruk i någon annan stat än en EES-stat inklusive bilagorna 8.1 – 8.6.

9) 150 – 154 §§ om koppling av släpfordon till motordrivna fordon och cyklar. Ett efterfordon ska vara kopplat på ett säkert sätt till dragfordonet. Förbindelsen ska vara dimensionerad för att klara de påfrestningar den utsätts för.

10) 156 § om varningslyktor.

- 11) 157 § om terrängfordon på väg.
- 12) 157 a - 159 §§ om specialtransport.

Landskapsregeringen kan i landskapsförordning meddela föreskrifter i de frågor som Transport- och kommunikationsverket enligt ovanstående paragrafer kan meddela föreskrifter om.

65 §

Användning av bilbälte

Föraren och passagerarna ska, om inte annat anges i 68 §, under körning använda ett bilbälte som är monterat för sittplatsen eller vara fastspända i någon annan i fordonet monterad skyddsanordning

- 1) i bilar
- 2) i trehjulinga mopeder och motoriserade trehjulingar
- 3) i fyrhjulingar, lätta fyrhjulingar, tunga fyrhjulingar och terrängfordon
- 4) i traktorer och motorredskap.

Denna bestämmelse gäller även trafik utanför väg.

66 §

Information om användning av bilbälte i bussar

Passagerarna i en buss ska informeras om kravet att använda bilbälte på ett eller flera av följande sätt:

- 1) av föraren,
- 2) av den som ansvarar för transporten eller den som fungerar som ledare för gruppen,
- 3) genom audiovisuella hjälpmedel eller
- 4) genom en skylt med tydlig placering vid varje sittplats.

67 §

Användning av skyddshjälm och cykelhjälm

Föraren och passagerarna ska under körning använda en på rätt sätt fastspänd skyddshjälm av godkänd typ

- 1) på motorcyklar
- 2) på trehjulingar, fyrhjulingar, tunga fyrhjulingar och lätta fyrhjulingar som inte är försedda med karosseri eller skyddsåge
- 3) på mopeder
- 4) på snöskotrar
- 5) på terrängfordon och traktorer som har styre och sadel, men som inte är försedda med karosseri eller skyddsåge.

Föraren ska se till att passagerare under 15 år använder skyddshjälm.

Förare och passagerare som är under 15 år ska använda cykelhjälm eller annat lämpligt huvudskydd medan förare som är över 15 år och som färdas med en cykel bör använda cykelhjälm eller annat lämpligt huvudskydd.

Förare som färdas med cykel ska se till att passagerare under 15 år använder cykelhjälm eller annat lämpligt huvudskydd.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

68 §

Undantag från skyldigheten att använda bilbälte och skyddshjälm

Skyldigheten att använda bilbälte gäller inte

1) den som kör ett fordon med låg hastighet och delar ut post, tidningar eller andra varor som ska distribueras till flera platser och den som samlar in avfall eller andra varor som ska samlas in från flera platser om användningen av bilbälte medför avsevärd olägenhet för föraren eller passageraren

2) förare av eller passagerare i traktorer eller motorredskap, när användningen av bilbälte medför olägenhet i det arbete som utförs med fordonet

3) Fordonsmyndighetens besiktare under besiktning på Fordonsmyndighetens område

4) förare eller passagerare som är anställda hos Brottspåföljdsmyndigheten och deltar i ett uppdrag där användningen av bilbälte kan medföra fara eller avsevärd olägenhet

5) när det finns medicinska hinder enligt ett läkarintyg som utfärdats före färden

6) vid färd på isbelagda vattenområden

7) den som i tätort kör ett tyngre fordon över 12 000 kg med en hastighet lägre än 30 kilometer per timme om användningen av bilbälte medför avsevärd olägenhet för föraren med tanke på trafiksäkerheten.

Skyldigheten att använda skyddshjälm gäller inte

1) förare och passagerare i fordon som är försedda med täckt karosseri eller förare och passagerare i fordon som är försedda med bilbälte och skyddsbåge eller ett skyddstak, om personerna sitter under skyddsbågen eller taket

2) när det finns medicinska hinder enligt ett läkarintyg som utfärdats före färden

3) när hastigheten understiger 15 kilometer per timme utanför väg.

Den som framför en elcykel som är utrustad med pedaler och som klassificeras som moped och där cykelns massa i körklart skick är högst 35 kilogram och motorns nominella effekt är högst 1,00 kilowatt får i stället för en skyddshjälm avsedd för mopedister använda en cykelhjälm eller annat lämpligt huvudskydd.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om innehållet i de läkarintyg som avses ovan.

69 §

Skyddsanordningar för barn

Den skyddsanordning för barn som används i en bil ska vara typgodkänd i enlighet med ECE-reglementet nr 44/03 eller 44/04, FN-reglementet UN R129 eller en senare version.

Vid transport av barn som är kortare än 135 centimeter ska bilbarnstol, bälteskudde eller någon annan skyddsanordning för barn användas. Barn upp till fyra års ålder bör färdas i en bakåtvänd bilbarnstol.

Barn får inte transporteras i en bakåtvänd bilbarnstol på en sittplats som skyddas av en främre krockkudde, om inte krockkudden har kopplats ur.

Vid transport av barn som är kortare än 135 centimeter på ett fordon som är försett med styre och sadel ska en sits som lämpar sig för barnet eller en skyddsanordning för barn användas.

Barn som sitter på en egen sittplats i en buss ska använda bussens bilbälte eller en skyddsanordning för barn.

Transport av barn som är kortare än 135 centimeter i ett annat fordon än ett som anges i denna paragraf är tillåten endast om fordonet är försett med en sits och ett bilbälte som lämpar sig för barnet eller med en skyddsanordning för barn.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

70 §

Ansvarsbestämmelser som gäller användningen av skyddsanordningar för barn samt persontransport

Om ett barn under 15 år färdas tillsammans med sin vårdnadshavare, ansvarar både vårdnadshavaren och föraren av fordonet för att barnet använder bilbälte eller, om barnet är kortare än 135 centimeter, en skyddsanordning på det sätt som anges i 69 §. Färdas barnet utan sin vårdnadshavare är det föraren av fordonet, med undantag för föraren i en buss i kategori M3, som har det ansvaret.

Vid transport av personer med funktionsnedsättning samt personer på bår eller i rullstol ska föraren se till att passagerarna tryggt kan ta sig in i och ut ur fordonet och att de anordningar som behövs för detta används. Föraren ska se till att rullstolar och bårar har spänts fast i fordonet på rätt sätt.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

71 §

Nödstopp på snöskoter

En snöskoter ska vara utrustad med nödstopp som ska sättas fast vid föraren innan motorn startas, om nödstoppets funktion förutsätter detta, och vara fastsatt under körningen. Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

72 §

Räddningsutrustning i bussar

I en buss ska det finnas brandsläckare och första hjälpen-utrustning i tillräcklig mängd med hänsyn till bussens passagerarkapacitet.

Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om brandsläckaren och första hjälpen-utrustningen.

73 §

Användning av teknisk utrustning

Under färd med ett fordon får föraren inte använda någon teknisk anordning eller något tekniskt system så att användningen stör eller äventyrar förandet av fordonet.

Föraren av ett motordrivet fordon får inte under körning använda kommunikationsutrustning som föraren håller i handen. Vid specialtransporter som förutsätter tillstånd enligt 114 § kan dock handhållen kommunikationsutrustning som är nödvändig för att utföra transporten användas.

74 §

LGF-skylt

En skylt för markering av långsamtgående fordon (LGF-skylt) får inte monteras på andra fordon än de som avses i denna paragraf.

En LGF-skylt ska finnas på

- 1) trehjuliga mopeder och lätta fyrhjulingar
- 2) traktorer med en konstruktiv hastighet på högst 50 kilometer i timmen
- 3) motorredskap som styrs på något annat sätt än av en gående
- 4) arbetsredskap och släpfordon som kopplas till ett fordon som anges i 1, 2 eller 3 punkten, om arbetsredskapet eller släpfordonet gör att LGF-skylten på dragfordonet inte syns bakåt
- 5) efterfordon
- 6) släpfordon som har kopplats till ett fordon, om fordonskombinationens högsta tillåtna hastighet på väg på grund av släpfordonet är 50 kilometer i timmen eller lägre.

En LGF-skylt får monteras på en traktor med en konstruktiv hastighet på högst 60 kilometer i timmen.

En LGF-skylt får monteras på ett motordrivet fordon som bogseras med rep, kätting, vajer eller bom för att varna bakomvarande annan trafik för fordon som rör sig långsammare.

En LGF-skylt behöver inte monteras på ett fordon med ett tillkopplat fordon eller arbetsredskap som är försett med en LGF-skylt, och inte heller på ett fordon som är registrerat utomlands.

75 §

Taxiskylt

Ett fordon som används för taxitrafik ska vara försett med en takmonterad och ljusförsedd taxiskylt.

Skylden ska avlägsnas eller täckas över när fordonet inte används i taxitrafik.

76 §

Krav på däck

Däck för motordrivna fordon och släpvagnar till dessa ska ha ett mönsterdjup i slitbanans huvudspår på minst 1,6 millimeter. På motorcyklar och släpvagnar till dessa ska slitbanans huvudspår ha ett mönsterdjup på minst 1,0 millimeter. Dessa krav gäller inte fordon vars högsta tillåtna hastighet är 40 kilometer i timmen eller lägre.

De däck som monteras på samma axel på ett fordon ska ha samma dimension, konstruktion och egenskaper. Detta gäller inte för ett reservdäck som tillfälligt måste monteras på fordonet.

På ett fordon får däck monteras som begränsar den tillåtna axelmassan vid användning så att den blir lägre än den tekniskt sett tillåtna massan på axeln. Däcken ska dock vara sådana att det är möjligt att lasta hela fordonet upp till den för fordonet tillåtna massan på väg utan att däckens bärighet överskrids.

77 §

Användning av vinterdäck

Om vinterväglag råder ska vinterdäck eller motsvarande utrustning användas under månaderna november till och med mars på

- 1) bilar
- 2) motorcyklar, mopeder, trehjulingar, fyrhjulingar, tunga fyrhjulingar och lätta fyrhjulingar,
- 3) traktorer vars konstruktiva hastighet är högre än 60 kilometer i timmen,
- 4) släpvagnar som dras av ett fordon som anges i 1 – 3 punkten och vars klassificerings- eller kopplingsmassa är större än 0,75 ton och högst 3,5 ton.

Vinterdäcken ska ha ett mönsterdjup i slitbanans huvudspår på minst 3,0 millimeter. På bilar med en klassificeringsmassa som är större än 3,5 ton samt på traktorer vars konstruktiva hastighet är högre än 60 kilometer i timmen ska vinterdäcken på icke styrande drivaxlar dock ha ett mönsterdjup i slitbanans huvudspår på minst 5,0 millimeter. Kravet tillämpas inte på en fordonskombination som består av en traktor och en släpvagn eller släpanordning när fordonskombinationens högsta tillåtna hastighet på väg är 60 kilometer i timmen eller lägre.

Vinterdäck behöver dock inte användas

- 1) vid en tillfällig förflyttning i anslutning till tillverkning, import, reparation, besiktning eller godkännande för trafik av eller handel med fordon,
- 2) på fordon till vilka vinterdäck inte finns att få; på sådana fordon ska däck med grovt mönster som lämpar sig för vinterbruk användas.

Om ett reservdäck tillfälligt måste användas på ett fordon tillämpas inte bestämmelserna i denna paragraf.

Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om vinterdäcken på fordon i olika fordonskategorier.

78 §

Användning av dubbdäck och andra typer av slirskydd

Dubbdäck, snökedjor eller motsvarande utrustning som inte väsentligt skadar vägbanan får användas på alla typer av fordon från den 15 oktober till och med den 15 april. Dubbdäck får även användas under annan tid om det råder vinterväglag eller sådant kan befaras och detta motiverar användning av dubbdäck. Dubbdäck får även användas under annan tid på utryckningsfordon, på bärgningsbilar och på bilar och släpvagnar som används vid väg-hållning samt vid tillfälliga förflyttningar i samband med handel med fordon eller vid reparation eller besiktning av fordon.

Om dragbilen är försedd med dubbdäck, och vinterväglag råder, ska även en släpvagn med en klassificeringsmassa som är större än 0,75 ton och högst 3,5 ton ha dubbdäck.

När dubbdäck används på en bil eller på en bilsläpvagn med en klassificeringsmassa som är högst 3,5 ton ska dubbdäck monteras på fordonets alla hjul, med undantag för det andra hjulet på ett parhjul. Antalet dubbar på de enskilda däcken får inte avvika från varandra på så sätt att det medför fara. Landskapsregeringen får genom landskapsförordning meddela närmare föreskrifter om de tillåtna skillnaderna i antalet dubbar.

Om den massa som totalt belastar drivaxeln eller drivaxlarna på en fordonskombination vars massa överskrider 44 ton eller vars längd överskrider 18,75 meter är mindre än 18 procent av fordonskombinationens massa, ska dragfordonet under månaderna november till och med mars vara utrustad med en anordning med vilken det är möjligt att förbättra fordonets förmåga att sätta sig i rörelse på en hal väg bana. Som en sådan anordning betraktas inte en konstruktion som påverkar funktionen av en enda drivande axels differentialväxel.

Om den massa som totalt belastar drivaxlarna på en fordonskombination vars längd överstiger 28 meter är mindre än 25 procent av fordonskombinationens massa, ska dragfordonet under månaderna november till och med mars antingen ha sandningsanordningar för att förbättra fordonskombinationens förmåga att sätta sig i rörelse på en hal väg bana eller automatiska snökedjesystem för åtminstone en drivande axel.

Kraven i 4 och 5 mom. tillämpas inte på en fordonskombination som har en axel som vid långsam hastighet kan omkopplas till en drivande axel, om den massa som totalt belastar drivaxlarna, inklusive den massa som belastar den drivande axel som anges ovan, är minst 25 procent av fordonskombinationens massa. Den axel som vid långsam hastighet kan omkopplas till en drivande axel kan finnas på bilen eller på släpvagnen.

Landskapsregeringen får av särskilda skäl bevilja ett fordon undantag från bestämmelsen i 1 mom. om den tid då användning av dubbdäck är tillåten.

Landskapsregeringen meddelar vid behov genom landskapsförordning närmare föreskrifter om vilka slags anordningar som kan betraktas som anordningar som kan förbättra fordonets förmåga att sätta sig i rörelse på en hal väg bana och vilken slags axel som kan betraktas som en axel som vid långsam hastighet kan omkopplas till en drivande axel.

Persontransporter

79 §

Persontransporter med bil

I en bil får inte fler passagerare tas med än bilen är registrerad för. Föraren och passagerarna ska använda sitt- eller ståplatser som uppfyller de krav som ställs på platserna.

I en buss som används i linjetrafik enligt landskapslagen (1976:33) om yrkesmässig trafik får dock det registrerade högsta antalet passagerare tillfälligt överskridas med 30 procent inom ramen för de massor som är tillåtna för fordonet på väg. På alla sittplatser som utrustats med bilbälte får dock högst det antal passagerare som antecknats i registret placeras.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

80 §

Persontransporter på två- och trehjuliga motordrivna fordon och med dem jämförbara fyrhjuliga fordon

På en motorcykel får högst en passagerare tas med om det finns en lämplig sits och fotstöd för passageraren. Har motorcykeln sidvagn får ytterligare högst två passagerare transporteras. Det personantal som motorcykeln registrerats för får dock inte överskridas.

På en tvåhjulig moped får en enda passagerare tas med endast om mopeden är registrerad för det.

Med en trehjulig moped, trehjuling, lätt fyrhjuling, tung fyrhjuling och fyrhjuling får inte fler passagerare tas med än vad som angivits i registret.

På persontransport med en motoriserad cykel tillämpas de bestämmelser som gäller persontransport med cykel. De maximala belastningar som godkänts för ett typgodkänt fordon får dock inte överskridas.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

81 §

Persontransporter med traktor, motorredskap och terrängfordon

I en traktor och ett motorredskap får inte fler passagerare tas med än vad fordonet är registrerat för. Med ett motorredskap som inte är registrerat och med ett terrängfordon får högst så många personer tas med som fordonets tillverkare avsett.

I en traktor och ett motorredskap med täckt förarhytt får man oberoende av bestämmelsen i 1 mom. transportera ett barn som är kortare än 135 centimeter om barnet sitter i en bilbarnstol eller någon annan skyddsanordning för barn som är lämplig för barnets längd och vikt. Stolen ska fästas på ett säkert sätt och minst vara utrustad med ett trepunktsbälte för barnet. Det fria utrymmet över stolen ska vara minst 80 centimeter mätt från den obelastade stolens sittedyna.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

82 §

Persontransporter med cykel och lätta elfordon

På en cykel eller ett lätt elfordon får inte flera personer färdas än vad fordonet är konstruerat för. Transport av passagerare är tillåten endast om fordonet har en lämplig sits för passageraren. Transporteras barn som är kortare än 135 centimeter ska lämplig sits och effektivt skydd mot hjulekrar användas.

Vid transport av passagerare på cykel ska cykeln ha två separata bromsanordningar.

Endast den som har fyllt 15 år får transportera passagerare. Passageraren får i sådant fall vara högst tio år gammal. Endast den som har fyllt 18 år får transportera flera än en passagerare oavsett passagerarnas ålder.

83 §

Persontransporter med lastbil och paketbil

I lastutrymmet till en lastbil eller paketbil får passagerare bara färdas om utrymmet är försett med godkända säten eller bänkar.

Med avvikelse från 1 mom. får en lastbil vars lastbilsflak saknar säten eller bänkar tillfälligt användas för passagerartransporter vid körning i samband med traditionella firanden och andra liknande tillfällen, förutsatt att föraren har minst två års yrkeserfarenhet av att köra lastbil. Den högsta tillåtna hastigheten vid transporten är 25 kilometer i timmen.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

84 §

Persontransporter i släpvagn

I en bil- eller traktorsläpvagn får personer transporteras till sevärdheter och offentliga tillställningar om släpvagnens konstruktion och utrustning lämpar sig för persontransport och rutten på förhand har anmälts till polisen. Den högsta tillåtna hastigheten vid transporten är 25 kilometer i timmen.

I en traktorsläpvagn får personer som behövs för lastning eller lossning transporteras till och från en arbetsplats under förutsättning att transporten inte äventyrar säkerheten.

Med en släpvagn till en cykel, till en motoriserad cykel och till ett lätt elfordon får passagerare transporteras om släpvagnen och dess koppling till dragfordonet är avsedd för persontransport och dimensionerad för den massa som transporteras. Släpvagnen ska ha ett lämpligt säte och vara konstruerad så att passagerare inte får kontakt med släpvagnens hjul eller med vägen. Dessutom ska cykeln ha minst två separata bromssystem och fordonskombinationen minst två hjul som är försedda med bromsar.

En påhängsvagn får användas för persontransport med iakttagande av vad som föreskrivs i 84 § 2 mom.

Denna paragraf gäller även trafik utanför väg.

6 kap.**Trafikförseelse och avgift för trafikförseelse**

85 §

Avgift för trafikförseelse

En avgift för trafikförseelse får påföras som påföljd vid i denna lag angivna trafikförseelser. Avgiften påförs av polisen och tillfaller landskapet.

Om en trafikant vid samma tillfälle gjort sig skyldig till flera trafikförseelser ska en enda avgift för trafikförseelse påföras. Avgiften påförs då höjd med 40 euro i förhållande till den förseelse för vilken den högsta avgiften gäller.

Med undantag för förseelser som gäller fordons massa och mått enligt 93 § och koppling av fordon enligt 95 § ska avgift för trafikförseelse inte påföras för en ringa trafikförseelse. I stället kan en muntlig eller skriftlig anmärkning ges.

Avgift för trafikförseelse får inte påföras om

- 1) trafikanten misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som behandlas i domstol
- 2) trafikanten har meddelats en lagakraftvunnen dom eller påförts straff för samma gärning
- 3) trafikanten misstänks för ett brott som begåtts genom samma gärning

4) förseelsen behandlas på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (1971:15) om parkeringsbot

5) den som begått trafikförseelsen inte hade fyllt femton år vid tidpunkten för gärningen.

En påföljd ska inte heller bestämmas om det är uppenbart att trafikförseelsen har berott på en ursäktlig ouppmärksamhet eller tanklöshet eller om bestämmandet av påföljden av någon annan orsak är uppenbart oskäligt.

86 §

Förseelser mot allmänna regler

En avgift för trafikförseelse på 100 euro kan påföras en trafikant som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att följa

1) de anvisningar för trafiken som meddelas genom vägmärken, vägmarkeringar och trafiksignaler enligt 9 §

2) tecken, befallningar, förbud eller uppmaningar som avses i 10 § och som ges av en trafikövervakare eller tecken som ges av en person som reglerar trafiken

3) bestämmelserna i 12 § om lämnande av fri väg för utryckningsfordon och processioner

4) bestämmelserna i 13 § om hinder på väg.

Den avgift för trafikförseelse som påförs en gående för de förseelser som anges i 1 mom. 1 – 3 punkten är dock 20 euro och den avgift som påförs en cyklist eller förare av något annat motorlöst fordon 40 euro.

Den avgift för trafikförseelse som påförs en mopedist för de förseelser som anges i 1 mom. 1 punkten är dock 70 euro.

87 §

Gångtrafikförseelser

En gående som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att följa

1) förbudet i 15 § mot att i onödan hindra eller störa den övriga trafiken

2) bestämmelsen i 18 § om korsande av körbana

kan utöver vad som anges i 86 §, påföras en avgift för trafikförseelse på 20 euro.

88 §

Förseelser av förare av motorlösa fordon och djurförare

En cyklist eller en förare av något annat motorlöst fordon, en ryttare, den som leder ett stort djur och föraren av ett fordon förspänt med dragdjur kan utöver vad som anges i 86 § påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om denne uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att följa

1) de trafikregler i 20 – 35 §§, 41 – 43 §§, 45 – 49 §§, 50 § 1 – 2 mom., 53 eller 55 § som gäller förare av fordon

2) bestämmelserna i 69 och 70 §§ som gäller användning av skyddsanordningar för barn och bestämmelsen i 82 och 84 §§ gällande persontransporter med cykel och lätta elfordon samt persontransporter i släpvagn.

89 §

Överskridande av hastighetsbegränsning

Den som på en väg där hastigheten är begränsad till 50 kilometer i timmen eller lägre uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna hastigheten

1) med högst 10 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro

2) med mer än 10 kilometer i timmen men högst 15 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 170 euro

3) med mer än 15 kilometer i timmen men högst 20 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 200 euro.

Den som på en väg där den tillåtna hastigheten är högre än 50 kilometer i timmen uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna hastigheten

1) med högst 10 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 70 euro

2) med mer än 10 kilometer i timmen men högst 15 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 140 euro

3) med mer än 15 kilometer i timmen men högst 20 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 170 euro.

En mopedist som uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna hastigheten med högst 15 kilometer i timmen kan dock påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro.

En avgift för trafikförseelse får inte påföras om den högsta tillåtna hastigheten har överskridits på en gågata eller gårdsgata.

90 §

Överskridande av hastighetsbegränsning för vissa fordon och fordonskombinationer

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna fordonsspecifika hastigheten eller den högsta tillåtna hastigheten vid bogsering enligt 54 §

1) med högst 10 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro

2) med mer än 10 kilometer i timmen men högst 15 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 170 euro

3) med mer än 15 kilometer i timmen men högst 20 kilometer i timmen kan påföras en avgift för trafikförseelse på 200 euro.

En mopedist som uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna fordonsspecifika hastigheten med högst 15 kilometer i timmen kan dock påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro.

91 §

Andra trafikförseelser av förare av motordrivna fordon

En förare av ett motordrivet fordon kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro, om föraren uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot de trafikregler som föreskrivs i 20 – 35 §§, 41 – 43 §§, 45 – 48 §§, 51 – 53 och 55 §§.

Den avgift för trafikförseelse som påförs en mopedist för de förseelser som anges i 1 mom. är dock 70 euro.

92 §

Förseelser som gäller användning av personlig skyddsutrustning

En förare av och passagerare i ett motordrivet fordon som i strid med 65 § uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att använda bilbälte under körning kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro.

En avgift för trafikförseelse på 140 euro kan även påföras

1) en förare av ett motordrivet fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet transporterar ett barn i ett fordon i strid med 69 §

2) en vårdnadshavare eller förare som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar sin skyldighet enligt 70 § 1 mom. att se till att barn under 15 år använder bilbälte eller färdas i en skyddsanordning

3) en förare som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar sin skyldighet enligt 70 § 2 mom. som gäller säkerheten vid transport av personer med funktionsnedsättning samt personer på bår eller i rullstol.

En förare av och passagerare på eller i ett motordrivet fordon som i strid med 67 § 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att under körning använda skyddshjälm kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro. En avgift för trafikförseelse på 140 euro kan påföras en förare som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 67 § 2 mom. att se till att barn under 15 år använder skyddshjälm eller skyldigheten enligt 67 § 4 mom. att se till att barn under 15 år använder cykelhjälm eller annat lämpligt huvudskydd.

93 §

Förseelser som gäller lastning av fordon och fordons massa och mått

En förare av ett motordrivet fordon eller fordonskombination kan påföras en avgift för trafikförseelse på 140 euro för en uppsåtligen eller av oaktsamhet begången ringa överträdelse av det som föreskrivs i följande paragrafer och kapitel i rikets vägtrafiklag:

- 1) 107 – 114 §§ om lastning och koppling av fordon
- 2) 5 kap. om den största tillåtna massan på axel och boggi eller om största tillåtna massa eller största tillåtna mått för ett fordon eller en fordonskombination.

Ovanstående delar av rikets vägtrafiklag tillämpas på Åland med stöd 64 §.

94 §

Otillåten personbefordran med motordrivet fordon

En förare av ett motordrivet fordon kan för en uppsåtligen eller av oaktsamhet begången överträdelse av bestämmelserna i 79 – 84 §§ om personbefordran med motordrivet fordon påföras en avgift för trafikförseelse på 140 euro.

Den avgift för trafikförseelse som påförs en mopedist för de förseelser som anges i 1 mom. är dock 70 euro.

95 §

Förseelser som gäller koppling av fordon

En förare av ett fordon kan påföras en avgift för trafikförseelse på 140 euro för en uppsåtligen eller av oaktsamhet begången ringa överträdelse av bestämmelserna om koppling av fordon i 150 – 154 §§ i rikets vägtrafiklag som enligt 64 § tillämpas på Åland eller bestämmelserna om koppling av efterfordon enligt 64 § 9 punkten.

96 §

Andra förseelser som gäller användning av motordrivna fordon

En förare av ett motordrivet fordon, som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att följa

- 1) förbudet i 73 § mot användning av kommunikationsutrustning under körning
 - 2) bestämmelserna i 76 – 78 §§ om användning av däck och slirskydd
 - 3) bestämmelserna i de i 64 § 1 mom. 6 punkten nämnda paragraferna om vändningsförmåga hos fordon och fordonskombinationer
 - 4) bestämmelserna i den i 64 § 1 mom. 7 punkten nämnda paragrafen om fordonskombinationers stabilitet
 - 5) bestämmelserna i de i 64 § 1 mom. 10 punkten nämnda paragraferna om användning av varningslyktor
 - 6) bestämmelsen i 74 § om LGF-skylt
- kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro.

En mopedist kan för en förseelse som avses i 1 mom. 1, 2 eller 6 punkten påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro.

97 §

Trafikförseelser av förare av terrängfordon

En förare av ett terrängfordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att följa

- 1) bestämmelsen i 71 § om användning av nödstopp på snöskoter
- 2) bestämmelsen i 78 § om användning av dubbar, snökedjor eller motsvarande slirskydd på väg
- 3) bestämmelsen i 157 § i rikets vägtrafiklag, som enligt 64 § 1 mom. 11 punkten tillämpas på Åland, om körning av terrängfordon på väg kan påföras en avgift för trafikförseelse på 100 euro.

98 §

Innehållet i beslut om avgift för trafikförseelse

I ett beslut om avgift för trafikförseelse ska följande uppgifter finnas:

- 1) den myndighet som har fattat beslutet och handläggarens namn och tjänsteställning
- 2) förarens eller trafikantens personuppgifter
- 3) de uppgifter som behövs för att identifiera fordonet
- 4) tiden och platsen för felet eller överträdelsen, dess art samt övriga uppgifter som behövs för att beskriva felet eller överträdelsen
- 5) tillämpliga bestämmelser
- 6) det belopp som ska betalas, betalningstiden och övriga uppgifter som behövs för betalningen
- 7) datum och klockslag för påförande av avgiften
- 8) en redogörelse för eventuell körförbudstid och andra eventuella påföljder som trafikförseelsen kan medföra för den som har fått en avgift för trafikförseelse.

Anvisningar om hur man yrkar på rättelse av beslutet ska bifogas. Till beslutet kan ett foto på det fordon med vilket trafikförseelsen begicks och dess förare bifogas.

99 §

Delgivning av beslut om avgift för trafikförseelse

Ett beslut om avgift för trafikförseelse ska snarast möjligt delges den som gjort sig skyldig till förseelsen. Delgivningen ska ske genom bevislig delgivning enligt vad som anges i 55 § förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland.

Om det är fråga om en trafikförseelse som har begåtts med ett motordrivet fordon och identiteten på den som gjort sig skyldig till förseelsen omedelbart har kunnat fastställas, får ett beslut om avgift för trafikförseelse trots 1 mom. delges genom vanlig delgivning enligt 54 § i förvaltningslagen. Beslutet ska då sändas senast inom två veckor från dagen för förseelsen.

Om beslutet inte har delgetts inom sex månader från dagen för förseelsen avskrivs ärendet.

100 §

Betalningstid för avgift för trafikförseelse

En avgift för trafikförseelse ska betalas inom 30 dagar från den dag då beslutet delgavs.

101 §

Verkställighet av avgift för trafikförseelse

Bestämmelser om verkställighet av avgift för trafikförseelse finns i lagen om verkställighet av böter (FFS 672/2002).

En avgift för trafikförseelse preskriberas fem år efter det att ett lagakraftvunnet avgörande meddelades.

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av beslut som gäller avgift för trafikförseelse.

Trafikövervakare och domstolar ska underrätta Rättsregistercentralen om sina beslut om påförande av avgifter för trafikförseelse. Rättsregistercentralen ska också underrättas om ett beslut genom vilket en avgift för trafikförseelse har avlyfts.

102 §

Närmare bestämmelser

Landskapsregeringen kan genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om

- 1) de handlingar som ska användas när en avgift för trafikförseelse påförs samt om de anteckningar som ska göras i dem och förvaringen av dem
- 2) de meddelanden som har samband med verkställigheten av påföljderna enligt denna lag samt om andra meddelanden mellan myndigheter.

103 §

Hänvisning till trafikbrottslagen för Åland

I trafikbrottslagen (xx:xx) för Åland finns bestämmelser om trafikrelaterade brott som kan leda till böter eller fängelse. Sådana brott är till exempel äventyrande av trafiksäkerheten, grovt äventyrande av trafiksäkerheten, rattfylleri, grovt rattfylleri, överlämnande av motordrivet fordon till berusad, trafikfylleri med motorlöst fordon, smitning och olovlig körning.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

104 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av polisen och, om det behövs för att ge polisen handräckning eller assistans av Gränsbevakningsväsendet enligt republikens presidents förordning om Gränsbevakningsväsendets uppgifter i landskapet Åland.

För att utöva tillsynen enligt 1 mom. får tillsynsmyndigheterna fotografera eller filma fordon som är i trafik. Fotograferingen eller filmningen kan också ske automatiskt, och den kan vara fortlöpande eller ske vid upprepade tillfällen. Utrymmen som används för boende av permanent natur får dock inte fotograferas eller filmas.

105 §

Stoppande och granskning av fordon

Ett fordon ska stannas på tecken av en polis eller en sådan gränsbevakningsman som utövar tillsyn enligt 104 § 1 mom.

Föraren är skyldig att följa de instruktioner som en polis eller gränsbevakningsman ger för granskning av fordonets skick, utrustning och belastning samt att tillåta en granskning av fordonets trafikduglighet.

106 §

Hindrande av körning på grund av berusning

Om det vid ett prov som utförs i syfte att konstatera alkoholförtäring konstateras att en förare av ett motordrivet fordon har förtärt alkohol, men det på basis av provresultatet inte finns sannolika skäl att misstänka att föraren har gjort sig skyldig till rattfylleri och berusningen klart påverkar förarens körförmåga, får en polisman förbjuda och vid behov hindra föraren att föra det motordrivna fordonet till dess att det inte längre finns någon konstaterbar mängd alkohol i förarens utandningsluft.

Den befogenhet som en polisman har enligt 1 mom. har även en gränsbevakningsman som agerar i enlighet med republikens presidents förordning om Gränsbevakningsväsendets uppgifter i landskapet Åland.

107 §

Undantag från skyldigheten att följa trafikregler, trafikordningar och bestämmelser om användningen av fordon

Om särskild försiktighet iakttas och uppdraget kräver det får avvikelser göras från trafikregler, skyldigheter som trafikordningar anger, påbud, begränsningar eller förbud, eller bestämmelser om användningen av fordon

- 1) av förare och passagerare i utryckningsfordon
- 2) av trafikanter i polisuppgifter, tulluppgifter eller gränsbevakningsuppgifter
- 3) av förare i fordon som hör till en kortege som leds av ett fordon som tillhör polisen eller Gränsbevakningsväsendet.

Ett fordon i ett uppdrag som avses i 1 mom. ska under körningen avge larm- eller ljussignaler, om det behövs för att varna andra trafikanter. Tecken som ges av en trafikövervakare och tecken som ges av andra som reglerar trafiken ska dock följas.

Det som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller också andra staters behöriga myndigheter och utryckningsfordon som är registrerade i en annan stat, om de utför uppdrag eller lämnar internationellt bistånd på Åland som det avtalats eller föreskrivs särskilt om.

Utryckningsfordon, fordon i polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets tjänsteuppdrag samt fordon i kollektivtrafik har rätt att komma ombord på en färja före andra fordon.

Fordon som används i väghållningsarbete eller motsvarande arbete på eller invid en väg får med avvikelser från vad som föreskrivs i 20 – 23 och 43 §§ föras på det sätt som uppdraget kräver om särskild försiktighet iakttas. Föraren av fordonet får, på det sätt som uppdraget kräver, om särskild försiktighet iakttas avvika från 37 § 2 mom. 1 punkten avseende stannande på gångbana och cykelbana samt förbud, begränsningar eller påbud som anges med trafikordningar och som anger något annat än väjningsplikt eller hastighetsbegränsningar. Föraren får inte ignorera ett stopptecken som ges av en trafikövervakare eller passera en trafiksignal som visar rött ljus.

Fordon som används vid kommunal parkeringsövervakning får om särskild försiktighet iakttas föras på det sätt som uppdraget kräver med avvikelser från 20 § eller stannas, parkeras eller föras med avvikelser från vad som föreskrivs i 36 – 38 och 43 §§. Ett fordon som används vid parkeringsövervakning får, om uppdraget kräver det, parkeras på ett område där det enligt ett vägmärke är förbjudet att stanna eller parkera.

En specialtransport får om särskild försiktighet iakttas föras på det sätt som omständigheterna kräver trots bestämmelserna i 20 – 23 §§, om genomförandet av specialtransporten kräver det. Likaså får det vid specialtransport med iakttagande av särskild försiktighet avvika från bestämmelserna i 53 §, om transporten har beviljats tillstånd för specialtransport enligt 159 § i rikets vägtrafiklag, som enligt 64 § 1 mom. 12 punkten tillämpas på Åland.

108 §

Överlämnande av uppgifter om straff och avgifter till Fordonsmyndigheten

Oberoende av sekretessbestämmelser i annan lagstiftning ska polisen och domstolen ge Fordonsmyndigheten uppgifter om

- 1) straff som dömts ut för trafikbrott och avgift för trafikförseelse som påförts vid förande av ett motordrivet fordon och som enligt 43 § i körkortslagen kan ligga till grund för bestämmande av en körförbudstid

2) straff eller avgift för trafikförseelse som inte påförts eller åtal som förkastats, om domstolen i samband med överklagande har upphävt eller undanröjt ett straff som dömts ut eller en avgift för trafikförseelse som påförts tidigare och som det finns en anteckning om i körkortsregistret.

Bestämmelser om att Fordonsmyndigheten ska föra in sådana uppgifter i körkortsregistret finns i körkortslagen.

109 §

Informationsbrev om trafiksäkerhetsrelaterade brott

Om polismyndigheten anser att ett trafikbrott eller en trafikförseelse som begåtts på Åland med ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska följas upp får polisen skicka ut ett informationsbrev till ägaren, innehavaren eller den på något annat sätt identifierade användaren av fordonet enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott.

Informationsbrev kan skickas ut med anledning av

- 1) överskridande av hastighetsbegränsning
- 2) åsidosättande av skyldighet att använda bilbälte
- 3) körning mot röd trafikljussignal
- 4) rattfylleri och grovt rattfylleri
- 5) underlåtelse att använda skyddshjälm
- 6) underlåtelse att följa vägmärken som anger att körfält är avsedda endast för vissa fordon
- 7) olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning.

Informationsbrevet ska skickas ut på det språk som fordonets registreringsbevis är avfattat på eller på ett av de officiella språken i den stat där fordonet är registrerat. Informationsbrevet ska inkludera uppgift om

- 1) det fordon med vilket brottet eller förseelsen begicks
- 2) ort och tidpunkt för brottet eller förseelsen
- 3) det misstänkta trafikbrottet eller den misstänkta trafikförseelsen
- 4) det eventuella straffet och andra eventuella rättsliga påföljder
- 5) den utrustning som användes för att upptäcka trafikbrottet eller trafikförseelsen.

Informationsbrevet kan även innehålla en redogörelse av det vidare förfarandet, inklusive närmare information om möjlighet att överklaga beslutet samt att fullfölja ärendet och om förfarandet för detta.

110 §

Tillfällig avstängning av väg

Beslut om tillfällig avstängning av en väg fattas av väghållaren. I brådskande fall kan en trafikövervakare eller räddningsmyndighet tillfälligt stänga av en väg.

Hastighetstävlingar för motordrivna fordon får endast arrangeras på avstängda vägar.

Beslut om tillfällig avstängning av en väg ska utan dröjsmål sändas till polisen för kännedom.

111 §

Utförande av arbete på väg

När arbete som kan medföra fara för trafiken utförs på en väg ska vägen förses med behövliga trafikanordningar. De som arbetar på vägen ska använda utrustning med klart urskiljbara färger och, om arbetet utförs under mörker eller i skymning, utrustning av reflekterande material. Om förhållandena kräver det, ska vägen hållas helt eller delvis avstängd.

112 §

Uppsättande av anordning för viktövervakning

En sådan anordning för viktövervakning som avses i artikel 10d i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/719 om ändring av rådets direktiv 96/53/EG om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen sätts upp av polisen.

Ålands polismyndighet ska årligen senast den 31 januari informera landskapsregeringen om det totala antalet kontroller som genomförts under det föregående året och det antal överlastade fordon eller fordonskombinationer som har upptäckts.

113 §

Beviljande av parkeringstillstånd för rörelsehindrade

Parkeringstillstånd för rörelsehindrade kan beviljas personer med svårt rörelsehinder eller för transport av personer som har en synskada eller en funktionsnedsättning som hämmar rörelseförmågan. Närmare bestämmelser om svårighetsgraden hos den funktionsnedsättning som är en förutsättning för tillståndet och det men som den medför utfärdas genom förordning.

Parkeringstillstånd för rörelsehindrade beviljas av polismyndigheten. Till ansökan ska ett läkarutlåtande om att förutsättningarna enligt 1 mom. är uppfyllda bifogas och uppgifter om utlåtandets giltighetstid. Tillståndet beviljas för läkarutlåtandets giltighetstid, dock högst 10 år. Polismyndigheten kan återkalla parkeringstillståndet på tillståndshavarens ansökan.

114 §

Beviljande av tillstånd för specialtransport

Tillstånd för en specialtransport som avses i 159 § i rikets vägtrafiklag, som enligt 64 § 1 mom. 12 punkten tillämpas på Åland, beviljas av landskapsregeringen. Tillståndet får förenas med villkor som gäller transportrutten och transporttidpunkten och med andra villkor som behövs för att säkerställa att transporten genomförs på ett säkert och smidigt sätt och för att skydda trafikmiljön.

Beviljande av tillstånd för specialtransport förutsätter

1) att transporten inte med något fordon eller någon fordonskombination rimligtvis kan genomföras utan att överskrida de mått eller den massa som allmänt tillåts på väg

2) att fordonets eller fordonskombinationens tillåtna massa i trafik eller den av tillverkaren tillåtna massan inte överskrids

3) att den bärighet som väghållaren har fastställt för vägar och broar inte överskrids

4) att transporten kan genomföras utan att trafikanordningar begränsar färdens eller att trafikanordningar som hindrar transporten kan avlägsnas temporärt

5) att det för specialtransporten används ett fordon eller en fordonskombination som möjliggör en säker transport.

För ett specialtransportfordon som är försett med provnummerskyltar får tillstånd för specialtransport endast beviljas för tillfällig förflyttning utan last. Komponenter och utrustning som hör till det berörda fordonet får emellertid transporteras som last.

För att tillstånd för specialtransport ska beviljas för transport med en fordonskombination som registrerats eller tagits i bruk utanför Åland eller riket krävs ett intyg som utfärdats av ett besiktningställe som utför registreringsbesiktning av tunga fordon och som visar att fordonskombinationen uppfyller de krav som ställs på specialtransportkombinationer i landet. Intyg krävs även om bara ett enda fordon i kombinationen är utländskt. Ett intyg från ett besiktningställe behövs emellertid inte i fråga om en fordonskombination

som registrerats eller tagits i bruk i en EES-stat, om det i registreringsstaten har utfärdats ett intyg ur vilket tillståndsmyndigheten kan konstatera att fordonskombinationen uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd för specialtransport. Ett intyg på svenska eller en officiell översättning av intyget till svenska ska på begäran visas upp för trafikövervakaren.

Landskapsregeringen får återkalla ett tillstånd för specialtransport för en viss tid eller helt och hållet, om tillståndshavaren inte följer de bestämmelser eller föreskrifter som gäller specialtransporter eller villkoren i tillståndet för specialtransport, eller om förutsättningarna för beviljande av tillstånd inte längre uppfylls. Om det skulle vara oskäligt att återkalla tillståndet, får tillståndshavaren i stället ges en anmärkning eller en skriftlig varning.

115 §

Undantag som gäller vissa fordon och fordonskombinationer

Om det behövs för testning av ny teknik eller för produktutveckling eller av något annat särskilt skäl får landskapsregeringen bevilja ett enskilt fordon eller en enskild fordonskombination undantag från bestämmelserna om fordonets eller fordonskombinationens största massa, längd, bredd eller andra huvudmått. En förutsättning är att beviljandet av tillståndet inte äventyrar trafiksäkerheten, miljön, någons egendom eller snedvrider konkurrensen. Tillstånd får beviljas för en viss tid och förenas med villkor. Landskapsregeringen får återkalla tillståndet för en viss tid eller helt och hållet om tillståndshavaren inte följer de bestämmelser eller tillståndsvillkor som angetts eller om förutsättningarna för beviljande av tillstånd inte längre uppfylls. Om det skulle vara oskäligt att återkalla tillståndet får tillståndshavaren i stället ges en anmärkning eller en skriftlig varning.

Det är tillåtet att köra ett fordonschassi som inte har försetts med karosseri en kortare sträcka utan reflektorer, backspeglar, stänkskärmar, stänkskydd, kopplingsanordning, främre och bakre underkörningsskydd, sidoskydd, anordningar som förhindrar obehörig användning eller färdskrivare. Detta gäller även om chassiet är försett med förarhytt.

116 §

Ändringssökande

Den som inte är nöjd med ett beslut om påförande av en avgift för trafikförseelse får inom 30 dagar från att beslutet delgavs yrka på rättelse hos polisen. Har yrkandet om rättelse inte lämnats in inom föreskriven tid, tas det inte upp till prövning. Yrkandet ska lämnas in skriftligen. Av skrivelsen ska det framgå vilket beslut som avses, hurdan rättelse som yrkas och på vilka grunder rättelse yrkas.

Ett yrkande om rättelse ska behandlas skyndsamt. När polisen har tagit upp ett yrkande om rättelse kan den ändra eller upphäva förvaltningsbeslutet eller avslå yrkandet om rättelse.

Den som inte är nöjd med polisens beslut avseende yrkandet om rättelse, får söka ändring genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol på det sätt som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (FFS 808/2019).

I ett beslut kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärmyndigheten beslutar något annat.

Rättelseyrkande får inte begäras eller besvär anföras med anledning av en anmärkning enligt 85 § 3 mom.

117 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den ... med undantag för 58 och 59 §§ som träder i kraft den ...

Genom denna lag upphävs vägtrafiklagen (1983:27) för landskapet Åland men undantag för lagens 73 och 74 §§.

Landskapsförordning (2005:35) om vägmärken och landskapsförordning (2008:140) om skolskjutsning som har utfärdats med stöd av den upphävda lagen förblir i kraft, till den del de inte strider mot denna lag, till dess att något annat föreskrivs med stöd av denna lag.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen, ska denna lag tillämpas i stället för den upphävda lagen.

118 §

Övergångsbestämmelser

På ett fordon som är godkänt för trafik vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas inte det krav i tabell 2 i bilaga 6 till rikets vägtrafiklag som gjorts tillämplig på Åland enligt 64 § 1 mom. 5 punkten som innebär att massan för framaxlar i följd eller bakaxlar i följd, som inte utgör en boggi, inte får vara större än det värde för massa som tillåts för motsvarande boggi.

Ett fordon som har godkänts för trafik med stöd av 57 § 2 eller 3 mom. i förordningen om användning av fordon på väg (FFS 1257/1992) får alltså användas i trafik i enlighet med de momenten.

På en släpvagn som har tagits i bruk före den 1 april 2019 tillämpas 117 a § i rikets vägtrafiklag som gjorts tillämplig på Åland enligt 64 § 1 mom. 5 punkten från och med den 1 januari 2024.

Trots vad som föreskrivs om massan för en kombination av bil och påhängsvagn i bilaga 6.6 till rikets vägtrafiklag, som gjorts tillämplig på Åland enligt 64 § 1 mom. 5 punkten, får på en sådan kombination, om påhängsvagnen har tagits i bruk före den 1 april 2019, de bestämmelser om massan för en kombination av bil och påhängsvagn som gällde den 20 januari 2019 tillämpas till och med den 31 december 2023.

Om dragfordonet eller ett släpfordon i en fordonskombination bestående av en bil och en eller flera släpvagnar har tagits i bruk före den 1 april 2019, ska fordonskombinationen från och med den 1 januari 2024 uppfylla kravet i bilaga 6.6 till rikets vägtrafiklag på den sammanlagda massa som belastar den bakersta boggin på dragfordonet och den främsta boggin på släpvagnen.

Sådana tillstånd och godkännanden som gäller när denna lag träder i kraft och som har beviljats med stöd av den upphävda lagen förblir i kraft med de villkor som anges i tillstånden och godkännandena.

Landskapsregeringen kan under fem år efter att denna lag trätt i kraft medge temporär rätt att framföra fordon som avviker från förbud, begränsningar eller föreskrifter som gäller avseende specialtransporter. Ett sådant tillstånd kan förenas med behövliga villkor.

På i denna lag avsedda förseelser som har begåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i trafikbrottslagen (2004:28) för landskapet Åland. Om tillämpningen av denna lag skulle leda till ett lindrigare slutresultat ska detta beaktas när straffet bestäms.

Mariehamn den 29 maj 2023

Bert Häggblom
talman

Katrin Sjögren
vicetalman

Roger Nordlund
vicetalman